

Warszawa, 17 sierpnia 1954 r.

Poz. 99-101

ZARZĄDZENIA PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO:

Poz. 99 — nr 166 z dnia 27.VII. 1954 r. w sprawie opracowania bilansów materiałowych, bilansów towarowych, planów rozdziału materiałów i szczegółowych bilansów dostaw na 1955 r.

Poz. 100 — nr 173 z dnia 30.VII. 1954 r. w sprawie sporządzenia planu prac geologicznych,

Poz. 101 — nr 181 z dnia 12.VIII. 1954 r. w sprawie planowania nakładów i zasad budowy zaplecza techniczno-gospodarczego i socjalno-bytowego przedsiębiorstw budowlano-montażowych.

99.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

nr 166 z dnia 27 lipca 1954 r.
(znak: BI-1D-03)

w sprawie opracowania bilansów materiałowych, bilansów towarowych, planów rozdziału materiałów i szczegółowych bilansów dostaw na 1955 r.

Na podstawie § 3 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 kwietnia 1949 r. w sprawie zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. Nr 26, poz. 190 i Nr 61, poz. 478 oraz z roku 1950 Nr 22, poz. 188) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1. Zasady i tryb sporządzania bilansów i planów rozdziału materiałów.

§ 1. 1. Bilanse materiałów przeznaczonych na cele zaopatrzenia materiałowo-technicznego, wymienionych w wykazie materiałów do projektu planu zaopatrzenia w ramach Narodowego Planu Gospodarczego na 1955 r. (wykaz nr 30), stanowiącym załącznik do zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego nr 149 z dnia 6 lipca 1954 r. w sprawie planowania zaopatrzenia materiałowo-technicznego na 1955 r. (Biuletyn PKPG nr 18, poz. 84) oraz bilanse artykułów przeznaczonych na cele zaopatrzenia rynkowego (bilanse towarowe) wymienionych na liście stanowiącej załącznik nr 1 do zarządzenia, powinny być opracowane zgodnie z zasadami ustalonymi niniejszym zarządzeniem.

2. W braku odmiennego postanowienia przepisy dotyczące bilansów materiałowych i planów rozdziału materiałów odnoszą się również do bilansów towarowych i planów rozdziału towarów.

§ 2. 1. Bilanse materiałów rozdzielanych przez Prezydium Rządu oraz przez Państwową Komisję Planowania Gospodarczego (PKPG) ustala PKPG w porozumieniu z ministerstwem, które opracowało projekt bilansu.

2. Bilanse materiałów rozdzielanych przez ministerstwa opracowują i ustalają te ministerstwa.

3. Podział materiałów na rozdzielane przez Prezydium Rządu, przez PKPG i właściwe ministerstwa, określenie jednostek zobowiązanych do opracowania projektów bilansów oraz nomenklaturę bilansów i planów rozdziału ustalają wykaz nr 30 i lista stanowiące załącznik nr 1 do zarządzenia.

4. Stosowanie przy opracowaniu bilansów i planów rozdziału materiałów innej nomenklatury niż ustalona w wykazie nr 30 i w liście stanowiącej załącznik nr 1 do zarządzenia wymaga zgody PKPG.

§ 3. 1. Projekty bilansów materiałowych opracowuje w zasadzie właściwa organizacja zbytu ministerstwa, z tym że ministerstwo ustala zakres prac bilansowych i nadzoruje ich przebieg oraz sprawdza zgodność opracowanych projektów z założeniami do Narodowego Planu Gospodarczego.

2. Jeżeli branżowa organizacja zbytu, do której należy wyłączone dysponowanie danym materiałem podlega innemu ministrowi niż zakłady wytwarzające ten materiał, lub jeżeli materiał pochodzi z importu, ministerstwa nadzorujące jednostki wytwarzające lub importujące materiał poleca, w porozumieniu z ministerstwem opracowującym projekt bilansu materiałowego, podległym jednostkom opracować dane dotyczące przychodu, rozchodu, zapasów danego materiału i strat powstałych poza produkcją w zakresie działania tych jednostek; dane te, po zaakceptowaniu przez właściwych ministrów powinny być przesłane do ministerstw opracowujących projekty bilansów materiałowych.

3. Jeżeli organizacje zbytu, do których należy opracowanie projektów bilansów prowadzą zbyty tylko materiałów produkowanych przez jednostki tego resortu, ministerstwa nadzorujące jednostki, które również wytwarzają ten materiał lub go importują i zbywają przez organizacje zbytu tego samego resortu opracują dane dotyczące przychodu, rozchodu, zapasów i strat danego materiału poza produkcją w zakresie działania tych jednostek; dane te, po zaakceptowaniu przez właściwych ministrów, powinny być przekazane do ministerstw opracowujących projekty bilansów materiałowych.

§ 4. W zakresie bilansów materiałowych obowiązują ogólne zasady opracowania Narodowego Planu Gospodarczego, wynikające z uchwały Prezydium Rządu Nr 346 z dnia 29 maja 1954 roku w sprawie opracowania Narodowego Planu Gospodarczego na 1955 rok.

§ 5. 1. W ramach prac przygotowawczych ministerstwa opracują wstępne projekty bilansów, których zadaniem jest wstępne ustalenie potrzeb materiałowych w skali krajowej.

2. Dane potrzebne do wstępnego bilansu ustala jednostka bilansująca drogą konsultacji z głównymi odbiorcami i głównymi dostawcami oraz na podstawie posiadanych danych dotyczących potrzeb materiałowych, przy uwzględnieniu założeń do planu ustalonych przez PKPG. Jednostki bilansujące nie mogą żądać danych do wstępnych bilansów w formie specjalnych zestawień lub innych opracowań.

3. Właściwe ministerstwa nadesłają wstępne bilanse w 2 egzemplarzach do PKPG, z tego 1 egzemplarz do Departamentu Bilansów Materiałowych a drugi do właściwego departamentu zaopatrzenia w terminie do dnia 1 września 1954 r.

4. W tym samym terminie właściwe ministerstwa przekażą do Ministerstwa Handlu Zagranicznego wycinki wstępnych bilansów materiałowych, dotyczące przyjętych do tych bilansów liczb importu i eksportu.

§ 6. Ostateczne ustalenie projektów bilansów nastąpi na podstawie wycinków resortowych projektów planów zaopatrzenia, które ministerstwa nadzorujące odbiorców przekażą, niezwłocznie po ich opracowaniu, nie później jednak niż do dnia 1 września 1954 roku, wraz z uzasadnieniami — jednostkom bilansującym.

§ 7. Projekty bilansów materiałów rozdzielanych przez Prezydium Rządu i przez PKPG powinny być przekazywane przez ministerstwa sukcesywnie, niezwłocznie po ich opracowaniu, nie później jednak niż do dnia 7 października 1954 r. do PKPG w dwóch egzemplarzach, z tego jeden egzemplarz do Departamentu Bilansów Materiałowych, a drugi do właściwego departamentu zaopatrzenia.

§ 8. PKPG i ministerstwa rozdzielające materiały ustalają ostateczne bilanse materiałowe po uwzględnieniu zmian wynikających z planów uchwalonych w ramach Narodowego Planu Gospodarczego.

§ 9. 1. Po opracowaniu projektów bilansów ministerstwa przystąpią niezwłocznie do sporządzania na ich podstawie projektów planów rozdziału materiałów.

2. Projekty planów rozdziału materiałów rozdzielanych przez Prezydium Rządu i przez PKPG ministerstwa przekażą PKPG (właściwym departamentom zaopatrzenia) w terminie do dnia 15 października 1954 r.

§ 10. 1. Po przeanalizowaniu projektów planów rozdziału i po uzgodnieniu ich z ustalonymi bilansami materiałowymi PKPG przedstawi Prezydium Rządu do zatwierdzenia plany rozdziału materiałów rozdzielanych przez Prezydium Rządu, a Przewodniczącemu PKPG — do zatwierdzenia plany rozdziału materiałów rozdzielanych przez PKPG.

2. Przed przedstawieniem planów rozdziału do zatwierdzenia, PKPG (właściwy departament zaopatrzenia) uzgodni protokolarnie z zainteresowanymi ministerstwami wysokość przewidzianych dla nich przydziałów materiałów rozdzielanych przez Prezydium Rządu lub przez PKPG. Spory co do wysokości przydziałów rozstrzyga w zakresie materiałów rozdzielanych przez Prezydium Rządu — Prezydium Rządu, a w zakresie materiałów rozdzielanych przez PKPG — Przewodniczącą PKPG.

§ 11. 1. Plany rozdziału materiałów rozdzielanych przez ministerstwa zatwierdzają właściwi ministrowie.

2. Przed przedstawieniem projektów planów rozdziału do zatwierdzenia organizacje zbytu uzgodnią protokolarnie z ministerstwami nadzorującymi odbiorców wielkość planowanych dla nich przydziałów. Spory co do wielkości przydziałów rozstrzyga minister rozdzielający materiał.

§ 12. 1. Po uchwaleniu Narodowego Planu Gospodarczego przez Radę Ministrów, PKPG prześle zatwierdzone na rok 1955 plany rozdziału materiałów do właściwych ministerstw do wykonania.

2. Niezwłocznie po otrzymaniu do wykonania planów rozdziału materiałów właściwe organizacje zbytu sporządzają wyciągi przydziałów przyznanych dla ministerstw, wymienionych w tych planach i prześlą je do ministerstw.

§ 13. PKPG może zażądać przedstawienia do wglądu projektów bilansów i planów rozdziału materiałów rozdzielanych przez ministerstwa.

Rozdział 2. Sposób sporządzania bilansów i planów rozdziału materiałów.

§ 14. 1. Bilanse materiałowe składają się z zestawień opracowanych zgodnie z wzorami B-1 i B-2, stanowiącymi załączniki 2 i 3 do zarządzenia.

2. Bilanse towarowe składają się z zestawień opracowanych zgodnie z wzorami B-1, B-2a i B-2b, stanowiącymi załączniki 2, 4 i 5 do zarządzenia.

3. Bilanse materiałów o charakterze mieszanym zaopatrzeniowo-rynkowym składają się z zestawień opracowanych zgodnie z wzorami B-1, B-2, B-2a i B-2b.

4. Do zestawień bilansowych dotyczących artykułów przeznaczonych w całości lub w części na cele zaopatrzenia rynkowego powinny być dołączone zestawienia wartościowe, podające średnie detaliczne ceny bilansowanego artykułu oraz wartości poszczególnych pozycji odnoszących się do zaopatrzenia rynkowego, obliczone zgodnie z zasadami ustalonymi pismem okólnym PKPG nr 5 z dnia 5 lipca 1954 r. w sprawie stosowania cen bieżących, taryf i stawek płac przy opracowaniu Narodowego Planu Gospodarczego na rok 1955.

5. Opracowanie zestawień według wzorów B-2a i B-2b obowiązuje w stosunku do tych artykułów, w bilansach których (wzór B-1) ilość przewidziana na cele zaopatrzenia rynkowego przekracza 5% ogólnego przychodu.

6. Stosowanie odmiennych wzorów dla zestawień bilansowych może mieć miejsce wyłącznie za zgodą PKPG.

§ 15. 1. Zestawienie bilansowe według wzoru B-1 zawiera po stronie przychodowej pełny planowany przychód bilansowanego materiału ze wszystkich źródeł krajowych oraz z importu, a po stronie rozchodowej — planowany podział bilansowanego materiału na zaopatrzenie poszczególnych resortów, będących głównymi odbiorcami materiałów oraz ustala globalne ilości przeznaczone dla innych drobnych odbiorców, na zaopatrzenie rynkowe, na rezerwy państwowe i rezerwę PKPG, na zapasy u dostawców i na eksport.

2. Strona rozchodowa zestawienia według wzoru B-1 zawiera, w stosunku do głównych odbiorców materiału, dane dotyczące zarówno zużycia, jak i dostaw; bilansowaniu podlegają tylko pozycje określające dostawy.

§ 16. 1. Zestawienie według wzoru B-2 ustala planowany podział bilansowanego materiału na cele produkcyjno-eksploatacyjne i pozaprodukcyjne w resortach będących głównymi odbiorcami materiału.

2. Zestawienie według wzoru B-2, sporządzone oddzielnie dla każdego resortu wymienionego w bilansie, stanowi uzasadnienie zużycia i dostaw dla jednostek tego resortu.

3. Zużycie na cele działalności produkcyjno-eksploatacyjnej w resorcie (poz. A) dzieli się na zużycie na produkcję przemysłową (poz. A1), na produkcję budowlano-montażową (poz. A2) oraz na inną działalność produkcyjno-eksploatacyjną (poz. A3).

Poz. A1 obejmuje całą ilość materiału przewidzianego do zużycia na cele produkcji przemysłowej; poniżej — w poz. 1a, 1b, 1c itd. należy podać zużycie na określoną produkcję wymieniając podstawowe, najbardziej materiałochłonne rodzaje produkcji, normę zużycia materiału na jednostkę tej produkcji oraz zużycie na całą produkcję. Poz. A2 obejmuje zużycie materiału planowanego na cele produkcji budowlano-montażowej z podziałem na inwestycje i kapitalne remonty wykonywane systemem zleceńowym. Zużycie na cele budowlano-montażowe dotyczy wyłącznie zużycia materiałów do wykonania robót zleconych przedsiębiorstwom państwowym o charakterze budowlano-montażowym; zużycie materiałów do wykonania robót budowlano-montażowych siłami własnymi przedsiębiorstw robót zleconych do wykonania budowlano-montażowym przedsiębiorstwem spółdzielczym lub indywidualnym rzemieślnikiem jest zaliczana do zużycia na cele kapitalnych remontów i inwestycji wykonywanych sposobem gospodarczym (poz. B1 i B2). Do robót wykonywanych systemem gospodarczym są również zaliczane

roboty wykonywane przez samodzielne oddziały wykonawstwa inwestycyjnego lub oddziały wykonawstwa inwestycyjnego (SOWI i OWI).

Zużycie materiałów w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych, przedsiębiorstwach produkcyjnych i usługowych podległych Ministerstwu Budownictwa Miast i Osiedli oraz Budownictwa Przemysłowego zalicza się do zużycia na cele produkcji budowlano-montażowej wykonywanej systemem zleceńiowym.

Poz. A3 służy do wykazania zużycia na inne cele działalności produkcyjno-eksploatacyjnej resortu, nie będącej produkcją przemysłową lub budowlano-montażową, np. zużycie węgla na przewozy kolejowe w Ministerstwie Kolei, zużycie nawozów w Ministerstwie Rolnictwa itd.

4. Zużycie na cele działalności pozaprodukcyjnej (poz. B) obejmuje zużycie na cele inwestycji i kapitalnych remontów wykonywanych systemem gospodarczym (poz. B1 i B2) oraz zużycie na inne cele działalności pozaprodukcyjnej (poz. B3), np. na cele akcji socjalnej, zaopatrzenia robotniczego itd., z wyodrębnieniem zużycia na cele bezpieczeństwa i higieny pracy.

5. Zaopatrzenie podległych ministerstwu jednostek budżetowych (poz. C) obejmuje zużycie materiałów w urzędach i instytucjach itp. jednostkach; dotyczy to wyłącznie zużycia materiałów typowych dla tych jednostek.

6. Poz. II obejmuje straty w postaci ubytków naturalnych powstających poza procesem produkcyjnym.

7. Poz. III i IV są alternatywne w zależności od tego czy w resorcie jako całości planuje się zwiększenie lub zmniejszenie dotychczasowych zapasów.

§ 17. 1. Zestawienia według wzorów B-2a i B-2b powinny być opracowane jako załączniki do zestawienia według wzoru B-1 w zakresie artykułów przeznaczonych w całości lub w części na cele zaopatrzenia rynkowego.

2. Zestawienie według wzoru B-2a przedstawia rozliczenie dostaw przewidzianych do zrealizowania bezpośrednio z zakładów produkcyjnych dla jednostek resortów wymienionych w bilansie. Wśród ministerstw wymienionych w poz. 1a, 1b, 1c itd. należy wymienić Ministerstwo Handlu Wewnętrznego w następujących dwóch pozycjach:

- 1) MHW — na potrzeby własne resortu (zaopatrzenie materiałowo-techniczne)
- 2) MHW — do dalszej odprzedaży ogółem, w tym:
 - a) konsumentom indywidualnym poprzez własne jednostki handlowe,
 - b) jednostkom innych resortów, przy czym należy wymienić resorty — głównych odbiorców.

W dalszym ciągu zestawienia należy wymienić dostawy na inne cele (wywóz, rezerwy itd.) o ile one nastąpią bezpośrednio z zakładów produkcyjnych, a wśród nich wskazać planowaną wielkość sprzedaży bezpośredniej z zakładów produkcyjnych indywidualnym konsumentom.

3. Zestawienie według wzoru B-2b przedstawia rozliczenie sprzedaży przewidzianej do zrealizowania poprzez jednostki handlowe, podległe Ministerstwu Handlu Wewnętrznego lub innemu ministerstwu.

W poz. 1a, 1b itd. należy wymienić resorty, dla których przyznane przydziały będą realizowane poprzez jednostki handlowe. W poz. 2 należy podać ilość bilansowanego artykułu przeznaczoną do sprzedaży bezpośredniej indywidualnym konsumentom.

4. Ilości materiału przewidziane dla poszczególnych resortów do dostawy bezpośrednio z zakładów produkcyjnych (wzór B-2a) oraz do dostawy pośredniej poprzez jednostki handlowe (wzór B-2b) powinny w sumie dać liczbę zgodną z odpowiednią pozycją ustaloną w zestawieniu według wzoru B-1.

§ 18. 1. Przy sporządzaniu bilansów towarowych stronę rozchodową należy ustalić na podstawie uzasadnionych założeń potrzebowań nadesłanych przez Ministerstwo Handlu Wewnętrznego.

2. Zapotrzebowania o których mowa w ust. 1 Ministerstwo Handlu Wewnętrznego prześle równocześnie do PKPG w dwóch egzemplarzach, z czego jeden egzemplarz do właściwego departamentu zaopatrzenia, a drugi — do Departamentu Handlu.

§ 19. 1. Plany rozdziału materiałów bilansowanych należy sporządzić według wzoru B-3 stanowiącego załącznik 6 do zarządzenia.

2. Jeżeli jeden materiał jest dystrybuowany przez więcej niż jedną organizację zbytu, należy sporządzić odrębne plany rozdziału, obejmujące ilości należące do zakresu działania poszczególnych organizacji zbytu. Suma planów rozdziału materiału podlegającego dystrybucji przez kilka organizacji zbytu powinna być zgodna z liczbami ustalonymi w bilansie materiałowym.

Rozdział 3. Szczegółowe bilanse dostaw.

§ 20. 1. Po uzgodnieniu przydziałów na rok 1955 z resortami wymienionymi w planach rozdziału, właściwe organizacje zbytu opracują szczegółowe bilanse dostaw, ustalające ilości materiałów jakie poszczególne przedsiębiorstwa produkujące dostarczą przedsiębiorstwom zużywającym w ramach umów planowych na rok 1955.

2. Dla opracowania szczegółowych bilansów dostaw ministerstwa nadzorujące dostawców przekażą jednostkom zbytu zadania produkcyjne podległych przedsiębiorstw, wynikające z ostatecznie uzgodnionych projektów planów produkcji, a ministerstwa nadzorujące odbiorców — specyfikacje materiałowe (rozdzielniki resortowe) z podziałem na przedsiębiorstwa.

Rozdział 4. Przepisy końcowe.

§ 21. W związku ze zwolnieniem ministerstw i centralnych urzędów od obowiązku planowania potrzeb w zakresie materiałów zużywanych w drobnych ilościach, ministerstwa przewidzą w projektach bilansów i w projektach planów rozdziału materiałów zwiększone w porównaniu z poprzednimi latami ilości materiałów dla tzw. „drobnych odbiorców”. Realizacja potrzeb drobnych odbiorców odbędzie się na podstawie zamówień składanych przez odbiorców zgodnie z obowiązującymi przepisami o trybie zaopatrzenia materiałowo-technicznego.

§ 22. Zaleca się, by właściwe ministerstwa (organizacje zbytu) sporządziły według postanowień niniejszego zarządzenia bilanse innych materiałów niż wymienionych w Wykazie Nr 30.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

E. Szyr

Załącznik nr 1 do zarządzenia Przewodniczącego PKPG nr 166 z dnia 27 lipca 1954 r.

LISTA ARTYKUŁÓW DO BILANSÓW TOWAROWYCH

Część A. Artykuły rozdzielane

Lp.	Nazwa artykułu	Jedn. miary	Opracowuje proj. bilansu	Rozdziela	Właściwa jedn. zbytu
1	2	3	4	5	6
1	Szynki	t	Min. Przem. Mięś. i Mlecz.	Rząd	CZP Mięsnego
2	Bekony	"	"	"	"
3	Wędliny (bez końskich)	"	"	"	"
4	Wędliny końskie	"	"	"	"
5	Podroby	"	"	"	"
6	Wyroby wędliniarskie	"	"	"	"
7	Kaszanki	"	"	"	"
8	Tłuszcze wieprzowe jadalne	"	"	"	"
9	Łój jadalny	"	"	"	"
10	Olej jadalny	"	Min. Przem. Roln. i Spoż.	PKPG	CZ Przem. Tłuszcz
11	Margaryna	"	"	"	"
12	Ceres	"	"	"	"
13	Mydło do prania	"	"	"	"
14	Mydło powszechne	"	"	"	"
15	Mydło toaletowe	"	"	"	"
16	Proszek do prania 12%	"	"	"	"
17	Proszek do prania 30%	"	"	"	"
18	Proszek do prania 45%	"	"	"	"
19	Mleko skondensowane	"	Min. Przem. Mięsn. i Mlecz.	"	CZP Mleczarskiego
20	Mleko w proszku	"	"	"	"
21	Masło	"	"	"	"
22	Śmietana	"	"	"	"
23	Sery tłuste	"	"	"	"
24	Sery półtłuste	"	"	"	"
25	Sery topione	"	"	"	"
26	Twaróg jadalny	"	"	"	"
27	Masa jajowa	"	"	"	CZP Jajczar.-Drob.
28	Proszek jajowy	"	"	"	"
29	Motocykle SHL *)	szt.	Min. Przem. Maszyn. (Min. Transp. Dr. i Lot.)	"	"
30	Łóżka popularne i szpit.	"	Min. Przem. Maszyn. (Min. Przem. Dr. i Rzem.)	"	BZ Mebli Stal. i Galant. Metalowej
31	Łóżka internat. i koszar.	"	"	"	"
32	Łóżka dziecięce	"	Min. Przem. Dr. i Rzem.	"	"

*) na zaopatrzenie pozarynkowe przydziela Państwowa Komisja Etatów.

Część B. Artykuły nierozdzielane

L.p.	Nazwa artykułu	Jedn. miary	Opracowuje proj. bilansu	Właściwa jedn. zbytu
1	2	3	4	5
1	Płatki owsiane	t	Min. Skupu	CZP Młynarskiego
2	Makaron	"	Min. Przem. Roln. i Spożywczego	CZP Kawow. i Śr. Spoż.
3	Pieczywo żytnie	"	Min. Handlu Wewn.	ZP Piekarniczego ZSS, CRS i MHD
4	Pieczywo pszenne	"	"	"
5	Pieczywo mieszane	"	"	"
6	Groch	"	Min. Skupu	Polskie Zakłady Zbożowe
7	Fasola	"	"	"
8	Namiastki kawowe	"	Min. Przem. Roln. i Spożywczego	CZP Kawow. i Środk. Spożywczych
9	Piwo	tys. ltr	"	CZP Piwowarsk. i Słodown.
10	Cukierki	t	"	CZP Cukiern.
11	Pieczywo cukiernicze	"	"	"
12	Czekolada	"	"	"
13	Galanteria czekoladowa	"	"	"
14	Kawa ziarnista	"	Min. Handlu Wewn.	CZ Hurtu Spoż.
15	Herbata	"	"	"
16	Ryż	"	"	"
17	Zapałki	skrzynia	Min. Przem. Drzewn. i Papiern.	CZP Zapalczanego
18	Przetwory owoc.-waszywne	t	Min. Przem. Roln. i Spożywczego	—
19	Wina i miody	tys. ltr	"	—
20	Kapusta kiszona	t	Min. Handlu Wewn.	—
21	Ogórki kiszone	"	"	—

1	2	3	4	5
22	Drożdże	t	Min. Przem. Roln. i Spoż.	ZP Drożdżowego
23	Wódki czyste i spirytus butelkowane	tys. ltr	"	CZP Spirytusowego
24	Wódki gatunkowe	"	"	"
25	Ocet	"	"	"
26	Papierosy	tys. szt.	"	CZP Tytoniowego
27	Ryby słodkowodne bez karpia	t	Min. Przem. Mięsnego i Mleczarskiego	CZP Mięsnego
28	Karp	"	"	"
29	Śledź solony	"	"	"
30	Dorsz patroszony	"	"	"
31	Ryby wędzone	"	"	"
32	Marynaty rybne	"	"	"
33	Konserwy rybne	"	"	CZP Rybnego
34	Filety	"	"	"
35	Meble ogółem (wartość)	tys. zł.	"	"
36	Krzesła gięte	tys. szt.	Min. Przem. Drewn. i Papierniczego	CHP Drzewnego Spółnota Pracy
37	Krzesła stolarskie	"	"	"
38	Krzesła tapicerskie	"	"	"
39	Krzesła ogółem	"	"	"
40	Szafy mieszk. 2 i 3-drzw.	"	"	"
41	Kredensy kuchenne	"	"	"
42	Stoły mieszk.	"	"	"
43	Tapczany tapic. i higien.	"	"	"
44	Amerykanki i kozetki	szt.	"	"
45	Komplety nieoklej. — kuch.	kompl.	"	"
46	Komplety oklejane ogółem	"	"	"
47	Komplety oklejane sypialne	"	"	"
48	Komplety oklejane stołowe	"	"	"
49	Komplety oklejane inne	"	"	"
50	Porcelana stołowa	"	"	"
51	Porcelit stołowy	t/tys. szt.	Min. Przem. Mat. Bud.	ZZ Szkła i Porcelany
52	Fajans stołowy	"	"	"
53	Szkło stołowe	"	"	"
54	Kamionka (naczynia)	"	"	"
55	Naczynia kuch. emaliowane	"	Min. Hutnictwa	BZ Wyr. Blasz.
56	Naczynia kuch. aluminiowe	t	"	"
57	Naczynia żeliwne emaliow.	"	Min. Hutnictwa (Min. Przem. Masz.)	"
58	Naczynia żeliwne surowe	"	"	"
58	Naczynia ocynkowane	"	Min. Hutnictwa	"
59	Wiadra ocynkowane	"	"	"
60	Konwie mleczarskie	"	"	"
61	Gwoździe papowe	tys. szt. t	Min. Hutnictwa (Min. Przem. Drobn. i Rzemiosła)	BZ Drutu, Gwoździ i Czarn. Narz.
62	Łańcuchy gospodarskie	"	"	"
63	Wędzidła	"	"	"
64	Siekiery	"	"	"
65	Podkowy	"	Min. Hutnictwa (Min. Przem. Masz.)	BZ Śrub i Nit.
66	Podkowiaki	"	"	"
67	Hacele i ocyle	"	"	"
68	Wózki spacerowe dziec.	szt.	Min. Przem. Drobn. i Rzemiosła	BZ Mebli Stal. i Galant. Metalowej
69	Wózki głębokie dziec.	"	"	"
70	Rowery męskie	"	Min. Przem. Maszyn. (Min. Transp. Drog. i Lotn.)	„Motozbyt“
71	Rowery damskie	"	"	"
72	Odlewy piecowe surowe	t	Min. Przem. Maszyn.	BZ Odlewów
73	Odlewy piecowe montowane	"	"	"
74	Radioaparaty lampowe	szt.	"	BZ Sprzętu Radiotechn. i Lamp El.
75	Zarówki ogółem w tym:	tys. szt.	"	"
76	głównego szeregu do 100 W	"	"	"
77	j. w. powyżej 100 W	"	"	"
78	karzełkowe	"	"	"
79	Obuwie ogółem w tym:	"	Min. Przem. Lekk. (Min. Przem. Dr. i Rzem. oraz MHW)	CHPSkórzanego, CH Sprzętu Sport. i Spóln. Pracy
80	obuwie skórzane w tym:	tys. par	"	"
81	obuwie męskie na skórze	"	"	"
82	obuwie męskie na innych spodach	"	"	"
83	obuwie damskie na skórze	"	"	"
84	obuwie damskie na innych spodach	"	"	"
85	obuwie chłopięce i dziewcz. na skórze	"	"	"
86	obuwie chłop. i dziew. na innych spodach	"	"	"
87	obuwie dziec. na sk.	"	"	"
88	obuwie dziec. na innych spodach	"	"	"
89	Obuwie tekstylne w tym:	"	"	"
90	męskie w tym:	"	"	"
91	męskie wyjść.	"	"	"
92	męskie domowe	"	"	"

1	2	3	4	5
93	damskie w tym:	tys. par	Min. Przem. Lekk. (Min. Przem. Dr. i Rzem. oraz MHW)	CHP Skórzanego, CH Sprzętu Sport. i Spóln. Pracy
94	damskie wyjść.	"	"	"
95	damskie domowe	"	"	"
96	Obuwie gumowe w tym:	"	"	"
97	Kanadyjki	"	Min. Przem. Lekkiego (Min. Przem. Chem. i Min. Handlu Wewn.)	"
98	Welingtony	"	"	"
99	Śniegowce	"	"	"
100	Obuwie robocze	"	"	"
101	Trampki	"	"	"
102	Tenisówki	"	"	"
103	Specjałki	"	"	"
104	Skórguma	"	"	"
105	Opony rowerowe	t	Min. Przem. Chem.	CZ Zbytu M. P. Chem.
106	Dętki rowerowe	tys. szt.	"	"
107	Konfekcja wełniana	tys. zł	Min. Przem. Lekk. (Min. Przem. Dr. i Rzem. i Min. Handlu Wewn.)	Centrala Odzież. Spóln. Pracy
108	Konfekcja bawełniana	"	"	"
109	Konfekcja jedwabna	"	"	"
110	Okrycia męskie w tym:	tys. szt.	"	"
111	płaszczki wełniane	"	"	"
112	płaszczki podgum.	"	"	Centrala Odzież. Spółnota Pracy
113	Ubiory męskie w tym:	"	"	CSprzętu Sport.
114	ubrania wełniane	"	"	Centrala Odzież. Spółnota Pracy
115	Okrycia damskie w tym:	"	"	"
116	płaszczki wełniane	"	"	"
117	płaszczki podgum.	"	"	"
118	Ubiory damskie w tym:	"	"	Centrala Odzież. Spółnota Pracy CSprzętu Sport.
119	kostiumy	"	"	Centrala Odzież. Spółnota Pracy
120	Okrycia chłopięce	"	"	"
121	Okrycia dziewczęce	"	"	"
122	Ubiory chłopięce w tym:	"	"	Centrala Odzież. Spółnota Pracy CSprzętu Sport.
123	ubranka	"	"	Centrala Odzież. Spółnota Pracy
124	Ubiory dziewczęce w tym:	"	"	Centrala Odzież. Spóln. Pracy
125	sukienki	"	"	"
126	Odzież dziecięca do 1.5	"	"	"
127	Bielizna męska	"	"	"
128	Bielizna chłopięca	"	"	"
129	Bielizna damska	"	"	"
130	Bielizna dziewczęca	"	"	"
131	Bielizna dziec. do lat 5	"	"	"
132	Bielizna pościelowa	"	"	"
133	Bielizna męska dziana	"	"	Centrala Odzież. Spóln. Pracy CSprzętu Spor.
134	Bielizna damska dziana	"	"	"
135	Bielizna chłopięca dziana	"	"	"
136	Bielizna dziewczęca dziana	"	"	"
137	Artykuły dziane niemowlęce	"	"	Centrala Odzież. Spółnota Pracy
138	Artykuły dziane sportowe	"	"	Centrala Odzież. Spółnota Pracy CSprzętu Sport
139	Trykotaże męskie	"	"	"
140	Trykotaże damskie	"	"	"
141	Trykotaże dziecięce	"	"	Centrala Odzież. Spółnota Pracy
142	Rękawiczki	tys. par	"	"
143	Skarpety męskie ogółem	"	"	"
144	w tym: skarpety steelon. w tym:	"	"	"
145	skarpety steel. krót.	"	"	"
146	Skarpety damskie i dziecięce	"	"	"
147	Skarpety sportowe	"	"	Centrala Odzież. Spółnota Pracy CSprzętu Sport.
148	Patentki	"	"	Centrala Odzież. Spółnota Pracy
149	Pończochy damskie w tym:	"	"	"
150	pończochy steelonowe	"	"	"

U w a g i: 1. Ministerstwa wymienione w nawiasach w rubr. 4 są zobowiązane do ścisłej współpracy z głównym ministerstwem bilansującym przy opracowaniu projektów bilansów.
2. W zakresie artykułów wymienionych w części B powyższej listy nie sporządza się planów rozdziału.

Wzór B-1

Bilans
(nazwa materiału)
na rok 1955

Załącznik nr 2 do zarządzenia
Przewodniczącego PKPG
nr 166 z dnia 27 lipca 1954 r

Lp.	Wyszczególnienie	1953 wyko- nanie	1954 r.		1955 r.				Wskaźniki		
			Plan	Przewid. wykona- nie roczne	Plan	w tym w kw.				rubr. $\frac{6}{4} \times 100$	rubr. $\frac{6}{5} \times 100$
						I	II	III	IV		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
	PRZYCHÓD										
1	Produkcja										
	w tym:										
a	Ministerstwo										
b	Ministerstwo										
2	Inne źródła przychodu krajowego										
3	Przywóz										
4	Z zapasów (u dostawców)										
	Przychód ogółem										
	ROZCHÓD										
I	Zaopatrzenie pozarynkowe ogółem										
	w tym:										
	Ministerstwo dostawa zużycie										
	Ministerstwo dostawa zużycie										
3	Różne ministerstwa (dostaw)										
4	Inni odbiorcy (dostawa)										
II	Zaopatrzenie rynkowe ogółem ¹⁾ dostawa sprzedaż										
	w tym:										
1	Sprzedaż bezpośrednia z zakł. produk. ²⁾										
2	Sprzedaż pośrednia przez jednostki handlowe ³⁾										
III	Na rezerwy państwowe										
IV	Rezerwa PKPG										
V	Wywóz										
VI	Straty										
VII	Na zapasy										
	Rozchód ogółem										
	Zapasy u dostawców na koniec roku										
				ilość							
				dni							
	w tym: Ministerstwo			ilość							
				dni							
	Ministerstwo			ilość							
	w aparacie obrotu			dni							
	Zapasy u odbiorców na koniec roku			ilość							
				dni							
	w tym:										
	Ministerstwo			ilość							
				dni							
	Ministerstwo			ilość							
				dni							

Uwaga: 1) W zakresie artykułów rolnych ilości przeznaczone na cele żywienia zbiorowego powinny być objęte pozycją „Zaopatrzenie rynkowe“

2) Do sprzedaży bezpośredniej z zakładów produkcyjnych w ramach zaopatrzenia rynkowego zali-

cza się wyłącznie sprzedaż bezp. indywidualnym konsumentom, lub (w zakresie artykułów rolnych i spożywczych) — zakładom żywienia zbiorowego.
3) Do sprzedaży pośredniej poprzez aparat handlu zalicza się wyłącznie te ilości, które przeznaczone są dla indyw. konsumentów.

Wzór B-3

Załącznik nr 6 do zarządzenia Przewodniczącego PKPG nr 166 z dnia 27 lipca 1954 r.

Centralny
Zarząd Zbytu
Biuro Zbytu

PLAN ROZDZIAŁU
(nazwa materiału)
na rok 1955

Lp.	Wyszczególnienie	Ogółem	Jedn. miary			
			w tym w kwartałach			
			I	II	III	IV
I	PRZYCHÓD					
1	Produkcja					
2	Inne źródła krajowe					
3	Przywóz					
4	Z zapasów					
	Ogółem przychód					
	Stan zapasów na 1.1.55 r.					
II	ROZCHÓD					
1	Ministerstwo					
2	Ministerstwo					
3	Ministerstwo itd.					
4	Drobni odbiorcy					
5	Zaopatrzenie rynkowe					
6	Wywóz					
7	Na rezerwy państwowe					
8	Rezerwa PKPG					
9	Na zapasy u producentów zbytu dystrybutorów i jednostkach zbytu					
	Ogółem rozchód					
	Stan zapasów na 31.12.55 r.					

100.

**ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO
PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO**

nr 173 z dnia 30 lipca 1954 r.

(znak: GR4-7c-3)

w sprawie sporządzania planu prac geologicznych

§ 1. W ramach prac nad sporządzaniem Narodowego Planu Gospodarczego Centralny Urząd Geologii opracowuje zbiorczy projekt planu prac geologicznych zwanych w dalszej części zarządzenia planem geologii.

§ 2. Projekt planu geologii określa:

1) przyrosty zasobów surowców mineralnych w roku objętym planem oraz perspektywy rozwoju bazy surowcowej na lata następne.

2) rozmiary prac geologicznych przewidzianych do wykonania w roku objętym planem, a w szczególności:

- wierceń ręcznych i mechanicznych,
- robót górniczych,

c) prac przy kopaniu rowów,

d) prac geofizycznych,

e) zdjęć geologicznych,

f) prac związanych ze sporządzaniem dokumentacji geologicznej złóż (prac laboratoryjnych i innych).

3) Ogólną sumę nakładów finansowych związanych z realizacją prac wymienionych pod pkt. 2.

§ 3. 1. Projekt planu geologii nie obejmuje:

1) prac geotechnicznych i innych wykonywanych w celu wyjaśnienia własności mechanicznych gruntów dla realizowania inwestycji budowlanych,

2) prac hydrogeologicznych mających na celu poszukiwanie i eksploatację wody pitnej i przemysłowej,

3) prac geologicznych finansowanych ze środków obrotowych kopalń i równorzędnych jednostek produkcyjnych.

2. Przepisy niniejszego paragrafu nie dotyczą Instytutu Geologicznego.

§ 4. Projekt planu geologii składa się z dwóch części:

1) z części tabelarycznej, którą należy sporządzić na formularzach według wzorów nr 1—6, stanowiących załączniki nr 1—6 do zarządzenia,

2) z części opisowej zawierającej uzasadnienie celowości rozmiarów i lokalizacji prac objętych planem geologii; część opisowa powinna zawierać ponadto krótką charakterystykę złóż i rejonu oraz uzasadnienie wymiarów siatek wierceń dla poszczególnych kategorii zasobów.

§ 5. 1. Resortowe służby geologiczne w porozumieniu z komórkami inwestycyjnymi resortów oraz Instytut Geologiczny opracowują projekty planów prac geologicznych na formularzach wg wzorów 1—6. Komórki inwestycyjne resortów oraz Instytutu Geologicznego w oparciu o uzgodnienia w trakcie prac nad projektem planów prac geologicznych, określają na wnioskach inwestycyjnych rozmiary i nakłady na prace geologiczne, na zasadach i w trybie ustalonym w piśmie okólnym Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego nr 11 z dnia 26 czerwca 1954 r. w sprawie terminarza i szczegółowego trybu sporządzania projektu planu inwestycyjnego na rok 1955. Ustalenia we wnioskach inwestycyjnych powinny być zgodne z ustaleniami w projekcie planu prac geologicznych.

2. Resortowe projekty planów prac geologicznych oraz projekt planu Instytutu Geologicznego powinny być opracowane i przesłane w 2 egzemplarzach do Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Departament Górnictwa) oraz do Centralnego Urzędu Geologii (Departament Planowania).

3. Centralny Urząd Geologii na podstawie otrzymanych materiałów sporządza zbiorczy projekt planu geologii obejmujący całość prac geologiczno-poszukiwawczych i rozpoznawczych w państwie oraz opracowuje krytyczne do niego uwagi, co do zgodności projektów resortowych z wstępnymi założeniami PKPG, oraz realności projektów resortowych w świetle ogólnych założeń geologicznych i ekonomicznych.

4. Centralny Urząd Geologii przesyła zbiorczy projekt planu geologii do Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

5. Szczegółowy sposób wypełnienia formularzy ustala załącznik nr 7.

§ 6. Terminarz opracowania projektu planu geologii na rok 1955 określa załącznik nr 8.

§ 7. Zarządzenie obowiązuje od dnia 1 sierpnia 1954 r.

Załączniki.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

E. Szyr

Wzór nr 5

Ministerstwo
Centralny Zarząd

Załącznik nr 5 do zarządzenia Przewodniczącego PKPG nr 173 z dnia 30 lipca 1954 r.

PLAN PRAC KARTOGRAFICZNYCH NA 195 . . . r.

Koszty w tys. zł

Lp.	Temat pracy	Lokalizacja	Zdjęcia geologiczne według skal															Razem	
			1 : 5 000			1 : 10 000			1 : 25 000			1 : 50 000			1 : 100 000			Ilość km ²	Koszt łączny
			Ilość km ²	Koszt 1 km ²	Koszt łączny	Ilość km ²	Koszt 1 km ²	Koszt łączny	Ilość km ²	Koszt 1 km ²	Koszt łączny	Ilość km ²	Koszt 1 km ²	Koszt łączny	Ilość km ²	Koszt 1 km ²	Koszt łączny		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20

Ministerstwo
Centralny Zarząd

Wzór nr 6

Załącznik nr 6 do zarządzenia Przewodniczącego PKPG nr 173 z dnia 30 lipca 1954 r.

PLAN PRAC GEOLOGICZNYCH MINISTERSTWA W 195 . . . r.
WEDŁUG WYKONAWCÓW

Nazwa pracy	Jednostka miary	195		Plan na 195 r.	Wykonawcy			Prace wykonywane systemem gospodarczym	Uwagi
		Plan	Przew. wykonanie						
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1. Rozmiar prac ogółem	mil. zł								
w tym na:									
a) wiercenia ręczne	mil. zł								
b) wiercenia mechaniczne									
c) roboty górnicze (szybiki i chodniki)	mil. zł								
d) rowy i sondy									
e) prace geofizyczne	mil. zł								
f) zdjęcia geologiczne	mil. zł								
g) prace laboratoryjne									
h) inne	mil. zł								
2. Rozmiar prac ogółem w jednostkach rzeczowych	tys. mb								
a) wiercenia ręczne									
b) wiercenia mechaniczne obrotowe	tys. mb								
c) wiercenia mechaniczne udarowe	tys. mb								
d) roboty górnicze	tys. mb								
e) rowy i sondy	tys. mb								
f) zdjęcia geologiczne	km ²								

Załącznik nr 7 do zarządzenia Przewodniczącego PKPG nr 173 z dnia 30 lipca 1954 r.

Objaśnienia co do sposobu wypełniania formularzy do projektu planu prac geologicznych
Informacja ogólna

1. Zainteresowane ministerstwa sporządzają projekty planów prac geologicznych według surowców z podziałem na centralne zarządy oraz przedsiębiorstwa, kopalnie lub równorzędne jednostki produkcyjne.

2. Centralny Urząd Geologii sporządza projekt planu geologii, według surowców z podziałem na ministerstwa, centralne zarządy, przedsiębiorstwa oraz kopalnie lub równorzędne jednostki produkcyjne.

Sposób wypełniania formularzy

Wzór nr 1 — ma charakter zbiorczy; wynikają z niego zarówno rozmiary i koszty poszczególnych rodzajów prac

geologicznych, jak i dane dotyczące przewidywanego przyrostu zasobów surowców mineralnych w roku objętym planem.

W rubryce 2 — należy podać nazwę i rodzaj badanego surowca oraz cel badań.

W rubryce 3 — należy podać przy każdym temacie planu nazwę województwa, powiatu oraz rejonu, w którym prowadzone są prace badawcze.

Sumy wynikające z rubryk 4, 5, 6, 8, 9, 10, 11, 13 i 14 powinny być zgodne dla każdej pozycji wymienionej w rubryce 2 z sumami ogólnymi wynikającymi odpowiednio z wzorów nr 2, nr 3, nr 4 i nr 5.

W rubryce 7 — należy zamieścić łączny metraż rowów i sond, których wykonanie związane jest z opracowaniem danego tematu.

W rubryce 12 — należy podać łączny koszt wykonania rowów i sond związanych z opracowaniem danego tematu.

W rubryce 15 — należy zamieścić koszty prac laboratoryjnych, jeżeli wiążą się one z realizacją danego tematu.

W rubryce 16 — należy podać koszty innych prac związanych z wykonaniem danego tematu.

W rubryce 17 — należy podać łączne koszty związane z całkowitym opracowaniem danego tematu.

Dla każdej kategorii prac powinny być wyprowadzone sumy „ogółem“ w zakresie danej pozycji wymienionej w rubryce 2.

W rubrykach 18—23 dane ilościowe należy określić w tysiącach ton — w przypadku rud, dane należy podać w formie ułamka, przy czym w liczniku powinien być uwidoczony tonaż rudy, a w mianowniku ilość czystych metali.

Dane w rubrykach 21—23 — powinny obejmować przyrost zasobów kopalni osiągnięty w roku objętym planem nie tylko na skutek prac wyszczególnionych na formularzu wg wzoru nr 1, lecz również na skutek prac finansowanych ze środków obrotowych kopalni i równorzędnych jednostek produkcyjnych. Przyrosty te powinny być podane oddzielnie.

Wzór nr 2 — obejmuje plan prac pomocniczych w zakresie wierceń.

Rubryki 2—3 — należy wypełniać według wskazówek obowiązujących przy wzorze nr 1.

Rubryki 4—39 — dotyczą rozmiarów i kosztów wierceń ręcznych oraz mechanicznych w poszczególnych kategoriach głębokości (z wyjątkiem sond). Dla każdej kategorii wierceń należy wyprowadzić sumy ogólne w zakresie danej pozycji wymienionej w rubryce 2.

Sumy ogólne wynikające z rubryk 5 i 7 oraz 33 i 35, powinny być zgodne dla każdej pozycji wymienionej w rubryce 2 z odpowiednimi sumami ogólnymi podanymi w rubrykach 4 i 9 oraz 5 i 10 wzoru nr 1.

Wzór nr 3 — obejmuje plan prac pomocniczych w zakresie robót górniczych (z wyjątkiem rowów i wkopów).

Rubryki 2 i 3 — należy wypełnić według wskazówek obowiązujących przy wzorze nr 1.

Rubryki 4 i 11 — dotyczą rozmiarów i kosztów poszczególnych rodzajów robót górniczych. Dla każdego rodzaju robót górniczych należy wyprowadzić sumy ogólne w zakresie danej pozycji wymienionej w rubryce 2.

Sumy ogólne wynikające z rubryk zbiorczych 12 i 13, powinny być zgodne dla każdej pozycji wymienionej w rubryce 2 z odpowiednimi sumami podanymi w rubrykach 6 i 11 wzoru nr 1.

Wzór nr 4 — dotyczy planu prac geofizycznych zleczanych przez resorty do wykonania Przedsiębiorstwu Poszukiwań Geofizycznych (PPG).

W rubryce 2 — należy zamieścić temat i metodę wraz ze szczegółową lokalizacją.

W rubryce 3 — należy podać uzasadnienie oraz cel badań z zaznaczeniem oczekiwanych wyników.

Rubryka 4 — dotyczy rozmiarów poszczególnych prac w jednostkach charakterystycznych (punkty, metry bieżące prac karotażowych).

Rubryka 5 — przewidziana jest na oznaczenie wykonawcy.

W rubryce 6 i 7 — należy podać ceny jednostkowe z rubryki 4, dla prac polowych i kameralnych uzgodnionych z Przedsiębiorstwem Poszukiwań Geofizycznych.

W rubryce 8 — należy podać koszt prac polowych, stanowiący iloczyn rubryki 4 i rubryki 6.

W rubryce 9 — zamieścić należy całkowity koszt prac kameralnych stanowiący iloczyn pozycji z rubryki 4 i 7.

W rubryce 10 — zamieścić należy koszt prac kameralnych w roku objętym planem po uzgodnieniu z Przedsiębiorstwem Poszukiwań Geofizycznych, w jakim terminie dana praca zostanie zakończona.

Podkreślić trzeba, że cykl produkcyjny PPG trwa, z wyjątkiem prac karotażowych, od 1 kwietnia br. do 1 kwietnia roku następnego przy czym prace polowe trwają od kwietnia do listopada włącznie, prace kwartalne zaś trwają od listopada do marca włącznie.

Dla tematów geofizycznych nie będących szczególnie pilnymi wprowadzić należy do rubryki 10 jedynie 25% całkowitego kosztu prac kameralnych.

W przypadku planowania prac, które muszą być zakończone w roku objętym planem pełnym opracowaniem, w rubryce 10 zamieścić należy pełny koszt prac kameralnych.

W rubryce 11 — podać należy odpowiedni koszt prac kameralnych, które przejdą zgodnie z cyklem produkcyjnym PPG na rok następny co do prac wchodzących w zakres geofizyki kopalnianej odpada wypełnianie rubryk 7, 9, gdyż cennik PPG przewiduje dla tychże prac jedynie ceny za prace polowe.

Sumy wynikające z rubryki 10 wzoru nr 4 — powinny być zgodne dla każdego tematu z odpowiednimi sumami ogólnymi podanymi w rubryce 13 wzoru nr 1.

Instytut Geologiczny wypełnia formularz nr 4 stosując wskazówki powyższe dla prac zleczonych PPG. Dla prac własnych (prac Zakładu Geofizyki Stosowanej) w rubryce 2 podać należy nazwę tematu i metodę badań wraz ze szczegółową lokalizacją.

W rubryce 3 — Instytut Geologiczny podaje krótkie uzasadnienie potrzeby badań.

Rubryki 3, 7, 8, 9 i 11 — Instytut Geologiczny dla prac własnych nie wypełnia.

W rubryce 10 — powinien być podany łączny koszt prac zaplanowanych w rubryce 2.

Wzór nr 5 — dotyczy planu prac kartograficznych.

Rubryki 2 i 3 należy wypełniać przy zastosowaniu wskazówek obowiązujących przy wzorze nr 1.

W rubryce 4—18 — należy zamieścić rozmiary i koszty zdjęć geologicznych w poszczególnych zakresach skal.

Sumy podane w rubrykach 19 i 20 powinny równać się odpowiednio sumie liczb uwidoczniionych w rubrykach 4, 7, 10, 13 i 16 (jeśli chodzi o ilość km²) oraz sumie liczb uwidoczniionych w rubrykach 6, 9, 12, 15 i 18, (jeżeli chodzi o koszty) — dla każdego tematu wymienionego w rubryce 2.

Sumy podane w rubrykach: 19 i 20 powinny być również zgodne dla każdej pozycji wymienionej w rubryce 2 z odpowiednimi liczbami rubryki 8 i 14 wzoru nr 1.

Wzór nr 6 — ma charakter zbiorczy, podobnie jak wzór nr 1.

Na wzorze tym powinny być podane rozmiary i nakłady na poszczególne rodzaje prac geologicznych, z podziałem na wykonawców.

Dane dla każdej pozycji wymienionej w rubryce nr 1 mają charakter zbiorczy.

Dane te, określone w rubryce 5 wzoru nr 6 powinny być zgodne z liczbami wynikającymi z odpowiednich rubryk wzoru nr 1 w pozycji „ogółem“ (np. liczba podana w rubryce 5 wzoru nr 6 w pozycji le „prace geofizyczne“ powinna być równa liczbie podanej w rubryce 13 pozycji „ogółem“ wzoru nr 1).

Wiercenia mechaniczne określone w jednostkach rzeczowych powinny być ujęte w rozbięciu na wiercenia mechaniczne, obrotowe i udarowe.

Dane z rubryki 5 — powinny być dla każdej pozycji rozbite według wykonawców, których należy wymienić w rubrykach 6, 7, 8 itd.

W każdej rubryce 6, 7, 8 itd. powinno być wymienione tylko jedno przedsiębiorstwo.

U w a g a:

Instytut Geologiczny winien przy wypełnianiu poszczególnych formularzy według załączonych wzorów nr 1—6, zwrócić uwagę na konieczność wyraźnego oddzielenia prac finansowych z nakładów inwestycyjnych od prac finansowych ze środków budżetowych Państwa przy czym liczby dotyczące każdego z wymienionych rodzajów prac należy podsumować.

Załącznik nr 8 do zarządzenia Przedwodniczącego PKPG nr 173 z dnia 30 lipca 1954 r.

Terminarz wykonania projektu planu geologii na rok 1955

1. Resortowe projekty planów prac geologicznych i Instytutu Geologicznego powinny być opracowane i przesłane do Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Centralnego Urzędu Geologii w terminie do dnia 1 września 1954 r.

2. Centralny Urząd Geologii zbiorczy projekt planu geologii przesyła do Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego w terminie do dnia 15 września 1954 roku.

101.

**ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ
KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO
I MINISTRA FINANSÓW**

nr 181 z dnia 12 sierpnia 1954 r.

(znak: BU3-4-70)

**w sprawie planowania nakładów i zasad budowy zaplecza
techniczno-gospodarczego i socjalno-bytowego przedsię-
wzięć budowlano-montażowych.**

W celu stworzenia warunków dla rozwoju zaplecza techniczno-gospodarczego i socjalno-bytowego przedsięwzięć budowlano-montażowych oraz jednoczesnego ograniczenia nieekonomicznego budownictwa prowizorycznego na placach budowy, począwszy od planu inwestycyjnego na rok 1955, zarządza się, co następuje:

Rozdział 1. Ustalenie nakładów na budownictwo zaplecza.

§ 1. 1. Inwestorzy powinni opracowywać wnioski inwestycyjne, obejmujące roboty budowlano-montażowe, wg układu i kolejności kosztorysu generalnego (zbiorczego zestawienia kosztów) tj. z podziałem na trzy części zgodnie z układem i klasyfikacją ustaloną instrukcją Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego nr 98 o zasadach sporządzania i zatwierdzania dokumentacji projektowo-kosztorysowej dla inwestycji, stanowiącej załącznik do uchwały nr 559 Prezydium Rządu z dnia 29 lipca 1953 r.

2. We wnioskach inwestycyjnych, obejmujących roboty budowlano-montażowe wykonywane systemem zleceń iowym nakłady przewidziane w III części kosztorysu generalnego lub zbiorczego zestawienia kosztów powinny być ujęte jako III część wniosku:

1) jako składnik zbiorczy o brzmieniu:

„budownictwo zaplecza techniczno-gospodarczego i socjalno-bytowego dla potrzeb wykonawstwa“, zwany w dalszym ciągu zarządzenia w skróceniu „składnikiem zbiorczym“ lub

2) jako składniki indywidualne wg III części kosztorysu generalnego, zwane w dalszym ciągu zarządzenia w skróceniu „składnikami indywidualnymi“.

§ 2. 1. Wysokość nakładów ujętych we wnioskach inwestycyjnych w „zbiorczym składniku“, obejmującym nakłady roku planowego z III części kosztorysu generalnego lub zbiorczego zestawienia kosztów, określać należy w stosunku do ogólnej rocznej wartości robót budowlano-montażowych wykonywanych systemem zleceń iowym, ustalonej we wniosku.

2. W przypadku, gdy wniosek inwestycyjny zawiera roboty budowlano-montażowe wykonywane częściowo systemem zleceń iowym i częściowo systemem gospodarczym, postanowienia § 3 mają zastosowanie wyłącznie do tej części robót, która jest wykonywana systemem zleceń iowym. W związku z tym, w razie potrzeby, należy nakłady III części kosztorysu podzielić odpowiednio między roboty wykonywane systemem zleceń iowym i systemem gospodarczym. Nakłady III części kosztorysu związane z robotami wykonywanymi systemem gospodarczym należy ujmować w odrębnych składnikach indywidualnych III części wniosku.

3. W przypadku, gdy wniosek inwestycyjny obejmuje roboty budowlano-montażowe zlecane dwu lub więcej bezpośrednim wykonawcom (przy pełnym lub częściowym odstępie od zasady generalnego wykonawstwa) kwotę „składnika zbiorczego“ należy podzielić w stosunku do wartości robót zleconych bezpośrednim wykonawcom.

§ 3. 1. Wysokość kwot wydzielonych na „zbiorczy składnik“ powinna wynosić:

1) we wnioskach inwestycyjnych obejmujących budownictwo ogólne przewidziane do realizacji:

a) w terenie zagospodarowanym — 4% rocznego limitu robót budowlano-montażowych przewidzianych w danym wniosku inwestycyjnym,

b) w terenie niezagospodarowanym — 6% rocznego limitu robót budowlano-montażowych przewidzianych w danym wniosku inwestycyjnym,

c) w zakresie drobnych robót budowlano-montażowych poniżej 150 tys. rocznego przerobu — od 5 — do 12% rocznego limitu robót budowlano-montażowych przewidzianych w danym wniosku inwestycyjnym; wysokość %/00 ustala się zgodnie z zarządzeniem Ministra Budownictwa z dnia 28 listopada 1949 r. w sprawie ryczałtowego obliczania kosztów zagospodarowania oraz zwiększonych kosztów organizacji małych robót budowlanych (Dz. Urz. Min. Bud. nr 18, poz. 152)

2) we wnioskach inwestycyjnych obejmujących budownictwo przemysłowe, inżynieryjne i specjalne przewidziane do realizacji:

a) w terenie zagospodarowanym — 6% rocznego limitu robót budowlano-montażowych przewidzianych w danym wniosku inwestycyjnym,

b) w terenie niezagospodarowanym — 8,5% rocznego limitu robót budowlano-montażowych przewidzianych w danym wniosku inwestycyjnym.

2. We wnioskach inwestycyjnych obejmujących obiekty zaliczane do różnych rodzajów budownictwa (ust. 1 pkt 1 i 2) wysokość nakładów na „składnik zbiorczy“ należy ustalać wg zasadniczego przeznaczenia całej inwestycji (tytułu).

3. Przez teren zagospodarowany należy rozumieć teren, w którym:

1) istnieje zaplecze mieszkaniowe pozwalające na zakwaterowanie — lub istnieje możliwość zatrudnienia spośród ludności miejscowej — co najmniej 80% maksymalnego kwartalnego stanu załogi w danym roku,

2) istnieje droga o nawierzchni utwardzonej włączona do sieci dróg publicznych, przebiegająca w odległości do 1 km od granic placu budowy,

3) istnieje linia kolejowa pozwalająca na przeprowadzenie bocznic kolejowej na plac budowy o łącznej długości torów nie przekraczającej 500 mb., lub istnieje stacja kolejowa z urządzeniami umożliwiającymi wyładunek mas towarowych potrzebnych dla celów budowy, której odległość od placu budowy nie przekracza 10 km,

4) istnieje możliwość uzyskania ilości wody niezbędnej dla potrzeb budowy z miejscowego czynnego źródła za pomocą rurociągu o długości nie przekraczającej 1 km,

5) istnieje możliwość otrzymania ilości energii elektrycznej niezbędnej dla potrzeb budowy z istniejącej sieci niskiego napięcia, albo przez budowę linii wysokiego napięcia o długości trasy nie przekraczającej 3000 mb przy konieczności budowy nie więcej niż jednej stacji transformatorowej.

4. Przez teren niezagospodarowany należy rozumieć teren, w którym nie występuje którykolwiek z warunków określonych w ust. 3.

§ 4. 1. We wnioskach inwestycyjnych obejmujących budownictwo przewidziane do realizowania w szczególnych warunkach — wysokość nakładów z III części kosztorysu generalnego określa się na podstawie projektu organizacji budowy, wymieniając imiennie obiekty i rodzaje nakładów jako składniki indywidualne.

2. Za budownictwo przewidziane do realizowania w szczególnych warunkach, o których mowa w ust. 1, należy uważać przykładowo:

1) wielkie budowy przemysłowe, inżynieryjne itp. wymagające budowy samodzielnego zaplecza techniczno-gospodarczego i socjalno-bytowego,

2) niektóre budowy specjalne,

3) budowy wieloletnie, zwłaszcza noworozpoczynane, których roczny aktualny program inwestycyjny polega przede wszystkim na zagospodarowaniu placu budowy i robotach wstępnych,

- 4) budowy wymagające bocznic kolejowych o długości torów kolejowych przekraczającej 1 km,
- 5) budowy wymagające pomieszczeń na kwatery zbiorowe dla robotników w ilości przekraczającej co najmniej 40% maksymalnego kwartalnego stanu zatrudnienia w danym roku.

3. Imienne wykazy budów zakwalifikowanych jako realizowane w szczególnych warunkach, zatwierdzają na wniosek generalnych wykonawców ministrowie właściwi dla nich w porozumieniu z ministrami, którym podlegają inwestorzy, a w razie sporu decyzję podejmuje Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

§ 5. 1. W zakresie inwestycji, przy wykonywaniu których istnieje możliwość wykorzystania dla potrzeb wykonawstwa obiektów i urządzeń trwałych przewidzianych w I części kosztorysu, a w szczególności budynków i pomieszczeń mieszkalnych, administracyjnych, magazynowych oraz innych budowli i urządzeń z zakresu uzbrojenia terenu, projekt organizacji budowy oraz program inwestycyjny i harmonogram robót powinny przewidzieć ich realizację w pierwszej kolejności, w celu uniknięcia budownictwa z III części kosztorysu.

2. Jeżeli inwestor przewiduje w programie robót wykonanie obiektów i urządzeń określonych w ust. 1 w terminie umożliwiającym ich wykorzystanie dla potrzeb wykonawstwa, wówczas dany plac budowy uznaje się za znajdujący się w terenie zagospodarowanym, zgodnie z postanowieniami zawartymi w § 3 ust. 3.

§ 6. 1. Limity inwestycyjne przewidziane w „zbiorczym składniku“, ulegają zablokowaniu na rzecz wykonawców generalnych. Minister Finansów w porozumieniu z Przewodniczącym PKPG ustali tryb zablokowania wymienionych limitów.

2. Limity inwestycyjne przewidziane w składnikach indywidualnych nie podlegają zablokowaniu. Inwestor na wniosek generalnego wykonawcy może przeznaczyć niektóre indywidualne składniki na realizację zaplecza dla potrzeb wykonawstwa w sposób scentralizowany przez budowę obiektów stałych lub półstałych w zamian budownictwa prowizorycznego.

3. Odrębne przepisy ustalą sposób i tryb oddawania do dyspozycji wykonawców na budownictwo zaplecza limitów objętych „składnikami zbiorczymi“ lub „indywidualnymi“.

§ 7. 1. 1) Inwestor bezpośredni przed złożeniem wniosku inwestycyjnego inwestorowi wyższego szczebla powinien przedstawić wniosek przedsiębiorstwu przewidzianemu na generalnego wykonawcę w celu stwierdzenia prawidłowego ustalenia kwot nakładów w III części wniosku. Dowodem powyższego stwierdzenia jest podpis generalnego wykonawcy na wniosku inwestycyjnym (na str. 4 wniosku inwestycyjnego w rubryce nazwa i adres przedsiębiorstwa).

2) Inwestorzy wyższych szczebli przy przyjmowaniu wniosków inwestycyjnych oraz przy nadawaniu klauzuli wykonalności, stwierdzającej włączenie tytułu do planu inwestycyjnego, obowiązani są sprawdzać prawidłowość ustalenia kwot w „składniku zbiorczym“ i w „składnikach indywidualnych“ i w przypadkach nieprawidłowego ustalenia tych kwot lub ich pominięcia — dokonać odpowiedniej korekty wniosku.

2. Zobowiązuje się banki specjalne do sprawdzania prawidłowości ustaleń składnika zbiorczego części III tytułu inwestycyjnego. W razie stwierdzenia nieprawidłowości bank specjalny wydzieli z urzędu na rzecz składnika zbiorczego właściwą kwotę w ciężar jednego ze składników I części kosztorysu generalnego, zawiadamiając o tym inwestora bezpośredniego, naczelnego i centralnego.

§ 8. 1. Inwestorzy poszczególnych szczebli wykażą w projekcie planu rozdziału robót nakłady objęte „składnikami zbiorczymi“ oraz „składnikami indywidualnymi“ w sposób ustalony poniżej.

2. W wykazach zleceń generalnych i bezpośrednich (wzór

IRB-1) należy kwotę nakładów na „składnik zbiorczy“ wykazać w odrębnej pozycji dla każdej budowy pod nazwą „III część kosztorysu“ — składnik zbiorczy zaś kwoty nakładów na „składniki indywidualne“ w odrębnych pozycjach z podziałem na składniki nieprzenoszone i przenoszone na rzecz wykonawcy.

3. W zestawieniach ogólnych zleceń generalnych i bezpośrednich (wzór IRB-2) inwestorzy naczelnego i centralnego ujmą łącznie kwoty nakładów zarówno z I jak i III części kosztorysu. Do zestawienia ogólnego należy dołączyć odrębne zestawienie obejmujące wyłącznie kwoty nakładów na „składniki zbiorcze“ oraz na te „składniki indywidualne“, co do których nastąpiło porozumienie między inwestorem i wykonawcą co do ich przeniesienia na rzecz wykonawcy.

Rozdział 2. Zasady sporządzania planu i tworzenia zaplecza przedsiębiorstw budowlano-montażowych.

§ 9. 1. Kwoty objęte „składnikami zbiorczymi“ i „składnikami indywidualnymi“ przeznacza się na:

- budownictwo prowizoryczne na placu budowy,
- zaplecze półstałe,
- zaplecze stałe
- zarówno dla jednostek organizacyjnych produkcji podstawowej, jak i produkcji pomocniczej i jednostek usługowych przedsiębiorstw budowlano-montażowych.

§ 10. 1. Prowizoryczne budownictwo obejmuje wszelkie zabudowania, urządzenia i wyposażenia niezbędne dla generalnego wykonawcy (łącznie z potrzebami podwykonawców) bezpośrednio na placu budowy na okres trwania budowy w celu wykonania robót budowlano-montażowych oraz zaspokojenia koniecznych potrzeb socjalno-bytowych załogi.

2. Zakres prowizorycznego budownictwa określa projekt organizacji budowy, a w razie jego braku — instrukcja ministra nadzorującego generalnego wykonawcę.

§ 11. 1. Zaplecze półstałe może być tworzone jeżeli jego eksploatacja w okresie krótszym niż jest to wymagane dla inwestycji stałych jest ekonomicznie uzasadniona, a w szczególności w przypadkach:

- 1) skupienia robót w jednym rejonie i możliwości utworzenia wspólnego zaplecza dla tych robót poza terenem budów poszczególnych zleceniodawców,
- 2) konieczności zapewnienia dla załóg budowlanych w rejonach skupienia robót odpowiednio wyposażonych pomieszczeń na kwatery zbiorowe oraz pomieszczeń i urządzeń na potrzeby socjalno-bytowe,
- 3) konieczności eksploatacji złóż surowcowych albo też podjęcia produkcji pomocniczej do czasu uruchomienia odpowiednich obiektów stałego zaplecza,
- 4) podejmowania wstępnych prac przygotowawczych dla realizacji inwestycji wieloletnich.

2. Nakłady przeznaczone na półstałe budownictwo zaplecza techniczno-gospodarczego i socjalno-bytowego służą w szczególności na pokrycie kosztów:

- 1) budowy, przebudowy, rozbudowy lub adaptacji obiektów produkcyjno-usługowych i administracyjno-socjalnych,
- 2) wyposażenia zaplecza w nietypowe i nie podlegające bilansowaniu maszyny i urządzenia oraz sprzęt i inwentarz.

3. Dla tworzenia półstałego zaplecza techniczno-gospodarczego poza terenem placu budowy zleceniodawcy wystarcza uzyskanie czasowej lokalizacji szczegółowej, ustalonej przez właściwy terenowy organ planowania przestrzennego na wniosek generalnego wykonawcy budowy, przy czym:

- a) w zamian dokumentu lokalizacji ogólnej wnioskodawca przedkłada odpis umowy wieloletniej ze zleceniodawcą albo pisemne oświadczenie inwestora centralnego właściwego dla przyszłego zleceniodawcy, określające rodzaj i czasokres przewidywanej realizacji budowy oraz wartość łączną zlecenia w rozbiću na poszczególne lata,

- b) wniosek powinien ustalać czasokres przewidywanego użytkowania oraz wielkość postulowanego terenu,
 c) czasowe zaplecze może być lokalizowane na terenach przydzielonych lub przewidywanych dla innych inwestorów, o ile termin rozpoczęcia realizacji inwestycji tych inwestorów jest późniejszy od czasokresu, na jaki jest wnioskowane uzyskanie czasowej lokalizacji.

4. Generalny wykonawca uzgadnia lokalizację szczegółową czasową z terenowymi organami służby architektoniczno-budowlanej zgodnie z instrukcją PKPG nr 92a; w przypadku nieuzyskania zaświadczenia w ciągu 15 dni od daty złożenia prawidłowo opracowanego wniosku lokalizacyjnego generalny wykonawca obowiązany jest zwrócić się bezpośrednio do Komitetu do Spraw Urbanistyki i Architektury (Departament Urbanistyki) o spowodowanie przyspieszenia decyzji organów terenowych.

5. Półstałe zaplecze techniczno-gospodarcze realizuje się na podstawie zatwierdzonej jednostadiowej dokumentacji projektowo-kosztorysowej.

6. Właściwi ministrowie wydadzą w oparciu o instrukcję PKPG nr 98, instrukcje ustalające zasady sporządzania dokumentacji projektowo-kosztorysowej dla budowy zaplecza półstałego, podkreślając w tych instrukcjach obowiązek stosowania w jak najszerszej mierze dokumentacji projektowo-kosztorysowej typowej lub powtarzalnej.

§ 12. 1. Budownictwo stałe zaplecza techniczno-gospodarczego obejmuje wszelkie budynki i urządzenia obliczone na stałe użytkowanie i niezbędne dla działalności przedsiębiorstw budowlano-montażowych.

2. Zaplecze stałe może być realizowane przy zachowaniu ogólnie obowiązujących przepisów w zakresie sporządzenia dokumentacji projektowo-kosztorysowej i jej zatwierdzenia.

§ 13. 1. Budownictwo na cele socjalno-bytowe w ramach tworzenia zaplecza półstałego i stałego obejmuje wszelkie budynki i urządzenia niezbędne dla potrzeb socjalno-bytowych przedsiębiorstw budowlano-montażowych.

2. Łączna kwota środków na budownictwo mieszkaniowe oraz urządzenia socjalne i kulturalne nie powinna przekroczyć 10% ogólnej kwoty środków resortu, uzyskanych w danym roku z III części kosztorysów robót wykonywanych przez przedsiębiorstwa budowlano-montażowe tego resortu. W uzasadnionych przypadkach minister nadzorujący te przedsiębiorstwa może zwiększyć środki przeznaczone na budownictwo socjalno-bytowe.

3. Właściwy minister może zezwolić generalnemu wykonawcy na użycie, na cele socjalno-bytowe załogi, kwot wygospodarowanych w drodze oszczędnej realizacji budownictwa prowizorycznego.

§ 14. 1. Właściwi ministrowie wydadzą w terminie do dnia 1 października 1954 r. szczegółowe przepisy określające tryb i zasady sporządzania planów budownictwa zaplecza, uwzględniając następujące ramowe zasady:

- 1) resortowe projekty planu budownictwa zaplecza należy opracować na podstawie potrzeb zgłoszonych przez podległe przedsiębiorstwa budowlano-montażowe z uwzględnieniem programu produkcji i w granicach kwot składników zbiorczych i składników indywidualnych podlegających przeniesieniu na rzecz wykonawców,
- 2) tworzenie zaplecza prowizorycznego i półstałego oraz stałego powinno w pełni zabezpieczać w tym zakresie wykonanie bieżących zadań produkcyjnych na wszystkich placach budowy,
- 3) budownictwo prowizoryczne na placach budowy powinno

być maksymalnie ograniczane na rzecz zaplecza stałego i półstałego,

- 4) sprecyzowanie zamierzeń w zakresie budownictwa zaplecza stałego i półstałego powinno mieć formę imiennego podania tytułów tego zaplecza, a w zakresie zaplecza prowizorycznego — przez określenie kwoty globalnej dla poszczególnego przedsiębiorstwa,
- 5) przy tworzeniu zaplecza półstałego oraz stałego należy w pełni zabezpieczyć potrzeby specjalizowanych przedsiębiorstw o zasięgu resortowym, których działalność ma charakter podwykonawstwa oraz przedsiębiorstw usługowych w zakresie transportu, zaopatrzenia, remontów itp.,
- 6) w celu maksymalnego zabezpieczenia rocznych zadań produkcyjnych na wszystkich placach budowy, należy w planach przewidzieć rezerwy środków do dyspozycji ministra oraz dyrektorów centralnych zarządów dla ich wykorzystania w miarę konieczności w ciągu roku,
- 7) w zakresie budownictwa stałego plan powinien obejmować plan oddawania obiektów do użytku,
- 8) ustalenia przyjęte w planie budownictwa zaplecza powinny być odpowiednio uwzględnione w planie przyrostu zdolności produkcyjnej.

2. Właściwy minister w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministrem Finansów ustali zasady i tryb gospodarowania środkami rezerwy określonej w pkt. 6 ust. 1.

§ 15. Ministrowie nadzorujący przedsiębiorstwa budowlano-montażowe przedłożą do zatwierdzenia właściwym Wiceprezesom Rady Ministrów resortowe projekty planów budownictwa zaplecza, obejmujące plan oddawania do użytku obiektów zaplecza stałego łącznie z projektami planów wzrostu mocy produkcyjnej.

§ 16. Minister Finansów w porozumieniu z Przewodniczącym PKPG ustali zasady i tryb opracowania planu pokrycia finansowego oraz finansowania i kontroli budownictwa zaplecza.

§ 17. Zasady i tryb sprawozdawczości z realizacji planu budownictwa zaplecza przedsiębiorstw budowlano-montażowych oraz uwzględnienia zasad niniejszego zarządzenia w sprawozdawczości z realizacji planu inwestycyjnego zostaną ustalone odrębnymi przepisami.

§ 18. 1. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 15 sierpnia 1954 r. Jednocześnie traci moc zarządzenie Przewodniczącego PKPG nr 157 z dnia 15 lipca 1954 r. w sprawie wydzielenia w tytułach inwestycyjnych planowanych do realizacji w planie inwestycyjnym 1955 r. nakładów na budownictwo w zakresie zaplecza technicznego, gospodarczego i socjalno-bytowego dla przedsiębiorstw wykonawstwa systemem zleceń (Biuletyn PKPG nr 20, poz. 91).

2. Projekty planu inwestycyjnego i planu rozdziału robót na 1955 r. opracowane zgodnie z zarządzeniem Przewodniczącego PKPG powołanym w ust. 1, powinny być po wstępnym przyjęciu przez PKPG spisów tytułów inwestycyjnych skorygowane zgodnie z postanowieniami niniejszego zarządzenia. Korekta wniosków inwestycyjnych powinna być dokonana najpóźniej przy nadawaniu tym wnioskom klauzuli wykonalności. Korekta zleceń wstępnych powinna być dokonana najpóźniej przy potwierdzaniu kwestionariuszy zleceń (w części VI) przez inwestorów centralnych (naczelných).

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI

PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

(—) E. Szyr

MINISTER FINANSÓW

w z. (—) J. Trendota

Adres Redakcji: Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego, Departament Organizacyjno-Prawny, Warszawa, Plac Trzech Krzyży 5.

Wydawca: Polskie Wydawnictwa Gospodarcze, Przedsiębiorstwo Państwowe, W-wa, ul. Poznańska 15, tel. 860-71, w. 38

PRENUMERATA: kwartalna 18 zł, półroczna 36 zł, roczna 72 zł. Cena egz. 2 zł.

Zamówienia i wpłaty na prenumeratę przyjmują wszystkie urzędy pocztowe oraz listonosze.

Zamówienie PWG 352/Cz/54, podpisano do druku dnia 17.8.54 r., druk ukończono 20.8.54 r.

Nakład 21649 egz. Papier gaz. mat. A¹/50 gr., ark. wyd. 3,7.

Zam. 4352/c. Zakł. Graf. Dom Słowa Polskiego, Warszawa 5-B-19008